

בית המשפט קבע: אבחון דידקטי במקום אבחון קשב וריכוז

כך התלמיד איננו מנותב לקבלת ריטלין אלא לקבלת עזרה חינוכית תקפה

בתיק שמטפל משרדינו בעניין משמורת בין הורים גרושים קבע בית המשפט כי הקטינה תעבור אבחון דידקטי ולא אבחון קשב וריכוז בניגוד להמלצות הרווחה וזאת בעקבות בקשה שהוגשה על ידי משרדינו.

כמקובל בתיקי משמורת בתי המשפט נעזרים בהמלצות ותסקירים של פקידות הסעד כדי להחליט בסוגיות שעולות בנוגע למחלוקות בין ההורים, לדוגמא הסדרי השהות של הקטינה וכו'.

בעניינינו לנוכח היעדרויות של הקטינה מהלימודים המליצו גורמי הרווחה כי הקטינה תעבור אבחון קשב וריכוז, נציין כי המלצה זו נעשית כעניין שבשגרה ואם ההורים לא מספיק עירניים הם מסכימים מבלי להבין את ההשלכות הכרוכות בכך.

לאור המלצת הרווחה בית המשפט קבע תחילה כי הקטינה תעבור בדיקת קשב וריכוז ולא אבחון דידקטי כפי שהאם הפצירה בפקידת הסעד.

האם בהוראת בית המשפט ובשל הדחיפות הלכה למומחה פרטי שיבצע בדיקת קשב וריכוז, לא אבחון קשב וריכוז אלא בדיקת קשב וריכוז כלשון בית המשפט.

בשל הדחיפות הבדיקה נעשתה ללא נוכחות האב, האם הגישה את חוות הדעת של המומחה לבית המשפט, האב התנגד לבדיקה מאחר והיא נעשתה ללא נוכחותו, ובית המשפט החליט לפסול את חוות הדעת וקבע כי הקטינה תעבור אבחון קשב וריכוז על ידי מכון מוכר שיקבע על ידי פקידת הסעד.

במצב הדברים שנוצר משרדינו הגיש לבית המשפט בקשה לעיון חוזר כך שהקטינה תעבור אבחון דידקטי ולא אבחון קשב וריכוז, תוך הצגת ההבדלים בין אבחון דידקטי אשר מאתר בעיות לימודיות לעומת אבחון קשב וריכוז המאתר בעיות מנטליות וכי הדעת נותנת כי יש לאתר קודם בעיות לימודיות בטרם מנסים לאבחן בעיות מנטליות.

בית המשפט נענה לבקשה וקבע:

"בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי לביצוע אבחון קשב וריכוז. לטענת האם יש לערוך אבחון דידקטי..... לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה והתגובה מצאתי לנכון לשנות מהחלטתי, עיקר הבעיה שהתעוררה במצב הקטינה בבית הספר היתה היעדרות משיעורים, ירידה ברמת הלימודים ובעיות משמעת שונות. דומני ששני ההורים רוצים בטובת הקטינה המחלוקת הינה בדרך. אני סבור שאבחון דידקטי המאתר לקויות למידה יכול לאבחן לקויות ומצד שני להצביע על הצורך באבחון קשב וריכוז לכן אני מורה על אבחון דידקטי לילדה....."

החשיבות של ההחלטה מוצאת ביטוייה בכך, שאבחון קשב וריכוז מהווה צעד אחד לפני כפיה של הרשויות ליתן לילדכם את סם הריטלין, ולכך עלולות להיות השפעות שליליות לטווח ארוך ולטווח קצר על הילד בין היתר על ידי תופעות לוואי כפי שמופיעות בעלון לצרכן של הסם המסוכן המוצג כתרופה על אף שהינו מורכב מחומרים המוגדרים כסם מסוכן בפקודת הסמים המסוכנים.

לפיכך, מקרה זה מהווה דוגמא לדרך פעולה שהורים יכולים לנקוט כאשר הם מצויים במצוקת האבחונים מול הרווחה, ניתן לבקש כי ראשית ייעשה אבחון דידקטי ולא אבחון קשב וריכוז.

ברי כי יש דרכים רבות לפעול, ואין באמור לעיל להוות ייעוץ משפטי או חוות דעת או תחליף לייעוץ משפטי אצל עו"ד. האמור לעיל אינו אלא תיאור כללי בלבד ולא מחייב של הנושא. בכל מקרה ספציפי יש לפנות לקבלת ייעוץ משפטי מעורך דין.

בכבוד רב,

אריק גינזבורג, עו"ד